

List Preláta (Január 2010)

Takáto je úloha kresťana:
ukazovať Krista ostatným, byť
akoby reproduktorom – v
prvom rade svojím príkladom,
no takisto aj vhodnými slovami
– učenia Cirkvi.

01.02.2010

Moji milovaní: Nech Ježiš ochraňuje
moje dcéry a mojich synov!

Počas predchádzajúcich dní nás
Cirkev často pozývala opäť sa vydať
na cestu do Betlehema, aby sme si

mohli uctiť Ježiša Krista a vzdávať mu vďaky. V tento prvý týždeň Vianoc sa všetko sústredilo len na neho. Ostatné osoby výjavu – v prvom rade Panna Mária a Svätý Jozef – zostávali v úzadí, lebo hlavným protagonistom bol Náš Pán, večný Syn Otca – Svetlo zo Svetla, pravý Boh z pravého Boha –, ktorý sa stal človekom kvôli nám a kvôli našej spáse. Dnes sme so začiatkom Nového roka pozvaní obrátiť svoju pozornosť aj na ostatné postavy Vianoc: na úplne prvom mieste na Pannu Máriu; a potom na Svätého Jozefa, stojaceho vedľa a zároveň neoddeliteľne pri nej.

V dnešný deň, na Slávnosť Panny Márie Bohorodičky, sa nám duša naplňa obdivom a radosťou, keď sa k Našej Panej invokáciou obraciame ako ku koreňu všetkých milostí, ktorými ju Všemohúci okrášlil, a ako k tej, ktorú si už od večnosti vybral za Matku svojho Syna podľa ľudskej

prírodzenosti. **Práve preto bola počatá bez poškvvrny a je plná milosti, je vždy panna, so svojím telom a dušou bola vzatá na nebesia, bola korunovaná za Kráľovnú všetkého tvorstva, stojí nad anjelmi a svätými. Vyššie ako ona je už len Boh. [1]** Tak to chcel Pán, tak nás to učí Cirkev a tak v to aj my kresťania veríme. **Nehrozí žiadne nebezpečenstvo, že by sa v tomto zmysle mohlo nejako preháňať**, píše svätý Josemaría. **Nikdy nebudeme môcť dostatočne preniknúť do hĺbky tohto tajomstva a nikdy nebudeme môcť byť našej Matke dostatočne vďační za príbuzenstvo, ktoré prostredníctvom nej máme s Najsvätejšou Trojicou. [2]**

Dnešok predstavuje vynikajúcu príležitosť na to, aby sme dali nový impulz synovskému vzťahu k Panne Márii a aby sme sa jej odvdáčili za jej materinskú starostlivosť voči nám.

Mária nás neustále vedie k Ježišovi, tak ako sa to prihodilo aj Mudrcom z východu, Trom kráľom, ktorých hviezda priviedla až do Betlehema a oni sa mohli pokloniť práve narodenému Mesiášovi. A kde ho našli? Svätý Matúš na tú udalosť spomína s obdivuhodnou prostotou: *Vošli do domu a uvideli dieťa s Máriou, jeho matkou, padli na zem a klaňali sa mu. Potom otvorili svoje pokladnice a dali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. [3]* Snažíme sa byť viac Máriini, aby sme mohli potom bezo zvyšku patriť aj Bohu? Opakujeme úprimne slová, ktoré vyslovoval náš Otec: **Matka Božia a Matka naša!?**

Druhá polovica Vianoc, do ktorej dnes vstupujeme, nám bez toho, že by prestala byť sústredená na Ježiša, predstavuje dôsledky vtelenia a narodenia Pána. Rôznymi spôsobmi sa nám pripomína, že Boh vzal na seba našu prirodzenosť, aby sa všetci

muži i ženy stali Božími synmi a dcérami. Tak sa zhrňuje radosť, ktorá podľa oznámenia pastierom anjelmi bude *patriť všetkým ľuďom. [4]*

Nebola určená iba ľudu Izraela, ale celému ľudstvu, ktoré chcel Boh zhromaždiť vo svojej Cirkvi, v Kristovom mystickom tele. *Vstaň, zasvieť, veď prišlo tvoje svetlo a sláva Pánova sa zaskvela nad tebou! Lebo, hľa, tma pokrýva zem a temnota národy, ale nad tebou sa zaskvel Pán a jeho sláva sa zjavila nad tebou.*

Národy prichádzajú k tvojmu svetlu a králi k žiare, čo ti vzišla. Zdvihni si vôkol oči a pozri, všetci sa zišli, prišli k tebe; tvoji synovia prídu zďaleka a dcéry ti z kraj sveta povstanú. Vtedy uvidíš a zažiariš, triasť a šíriť sa ti bude srdce, veď sa k tebe obráti bohatstvo mora, poklady národov prídu k tebe. Záplava tiav ťa pokryje, ťavätá z Madiánu a Efy, všetci prídu zo Sáby, zlato a tymian prinesú a zvestujú slávu Pánovu. [5]

Toto proroctvo sa splnilo «keď Traja králi, povolaní z ďalekej krajiny, boli privedení hviezdou, aby spoznali a mohli sa pokloniť Kráľovi neba a zeme. Poslušnosť tejto hviezde – vysvetľuje svätý Lev Veľký – nás pozýva, aby sme aj my túto ich poslušnosť napodobňovali a rovnako ako oni sa stali – vrámci našich možností – služobníkmi milosti, ktorá všetkých ľudí zvoláva ku Kristovi.»

[6]

Zjavenie Pána nám hovorí o slávnosti celého ľudstva, lebo ohlasuje, že všetci ľudia a všetky národy sú povolané stať sa súčasťou Božieho ľudu; a neoddeliteľne od toho vyvstáva i výzva k pocitu zodpovednosti pre všetkých kresťanov, s ktorými Pán chce počítať, aby priniesli radostnú zvesť až do posledných končín zeme. Ako vysvetľuje pápež svätý Lev Veľký, «povzbudení týmto zápalom, mali by ste sa snažiť byť jedni druhým

užitoční, aby ste ako deti svetla (Ef 5, 8) mohli žiariť v Božom kráľovstve, kam sa dá dostať pravou vierou a dobrými skutkami.» [7] ***Dvadsať storočí prešlo odvtedy, ako bolo zjavené a v Kristovi uskutočnené toto tajomstvo, no doteraz sa neuskutočnilo vo svojej plnosti***, [8] hovorí pápež. Poslanie Cirkvi sa bude naplňovať až do konca čias, pretože každé historické obdobie, každá krajina a každá nová generácia musí byť privedená ku Kristovi. Scéna Zjavenia je vždy aktuálna. Zoči voči tejto panoráme si Benedikt XVI. kladie otázku: ***V akom zmysle je dnes Kristus ešte lumen gentium, svetlom národov? V akom bode sa nachádza – ak sa o tom tak dá hovoriť – toto univerzálne putovanie národov k nemu? Je vo fáze postupu alebo regresie? A takisto: kto sú dnes Mudrci? Ako môžeme interpretovať, mysliac pritom na súčasný svet, tieto tajomné evanjeliové postavy?*** [9]

Odpoveď na tieto otázky sa nachádza v rukách každého kresťana. Všetko závisí od Božej milosti a všetko zároveň závisí na odpovedi nás, Kristových nasledovníkov, ktorí by sme mali pokračovať v brázde otvorenej Naším Pánom a prehlbovanej ďalšími generáciami veriacich, od apoštolov a prvých žien až do dnešného dňa. Nenapĺňa vás radosťou pomyslenie na to, že Pán počíta s každým jedným a s každou jednou z nás, aj napriek našim osobným slabostiam, pri ohlasovaní Evanjelia až po samý kraj zeme?

V súčasnosti je potreba šírenia Kristovho učenia v určitých oblastiach zvlášť naliehavá. Mám na mysli predovšetkým oblasti týkajúce sa vlády, vedy a výskumu, medzi profesionálnymi verejnej mienky atď., no všetci muži i ženy majú – máme – potrebu počúvať Pánov hlas a nasledovať ho. Preto je nevyhnutné prosieť Boha – s pokorou, naliehavo a

s dôverou – aby otvoril ľudské mysle a srdcia. Aj dnes by mnohé a mnohí mali mať možnosť povedať: *videli sme jeho hviezdu na východe a prišli sme sa mu pokloniť.* **[10]** A urobia tak, ak my, ktorí veríme v Krista, sa k nim priblížime s úprimným priateľstvom, predchnutým láskou a porozumením, s ľudskou vrelosťou, utvrdenou modlitbou a obetou; a tiež vďačnosťou za dobro, ktoré konajú.

To, čo nás udivuje na postoji Mudrcov – komentuje Benedikt XVI. – *je, že padli na zem a klaňali sa obyčajnému dieťaťu v náručí svojej matky, a to nie pod strechou kráľovského paláca, ale v chudobe betlehemskej jaskyne. (porov. Mt 2, 11). Ako je to možné? Čo presvedčilo Mudrcov, že onen chlapec bol „židovský kráľ“ a Kráľ národov? Iste ich presvedčilo znamenie hviezdy, ktorú videli „pri jej východe“ a ktorá sa zastavila priamo nad miestom,*

*kde bolo Dieťa. (porov. Mt 2, 9).
Lenže sama hviezda by nebola
stačila, keby Mudrci neboli osoby
dôverne otvorené pravde. Na
rozdiel od kráľa Herodesa,
posadnutého túžbou po moci a
bohatstve, vydali sa Traja králi na
cestu smerom k cieľu svojho
hľadania, a keď ho našli, hoci to
boli muži učení, správali sa
rovnako ako pastieri z Betlehema:
spoznali znamenie a poklonili sa
Dieťaťu, ponúknuc mu drahé a
symbolické dary, ktoré priniesli so
sebou. [11]*

Trvajme na skutočnosti, že Náš Pán
sa obracia na všetkých ľudí, aby
mu vyšli v ústrety, aby boli svätí.
Nepovoláva len Mudrcov, ktorí boli
vzdelaní a mocní; veď už predtým
poslal k pastierom do Betlehema
nie síce hviezdu, ale jedného zo
svojich anjelov (porov. Lk 2, 9). Či
už bohatí alebo chudobní, múdri
alebo menej múdri, všetci si majú

**udržiavať pokornú dispozíciu duše,
ktorá umožňuje počuť Boží hlas.**

[12]

Takáto je úloha kresťana, ktorý chce žiť v súlade so svojím povolaním: ukazovať Krista ostatným, byť akoby reproduktorom – v prvom rade svojím príkladom, no takisto aj vhodnými slovami – učenia Cirkvi, predovšetkým v témach najčastejšie diskutovaných verejnou mienkou: o rešpektovaní ľudského života vo všetkých jeho štádiách; o povinnosti usilovať sa o to, aby občianske zákony podporovali a chránili pravú povahu rodiny ustanovenú Stvoriteľom, založenú na nerozlučiteľnom manželstve muža a ženy, otvorenú životu; právo vybrať si pre svoje deti výchovný model, ktorý bude zodpovedať duchovným a mravným ideálom každého a pod.

Nemyslite si, že toto úsilie je vyhradené len pre tých, čo pracujú

alebo sa pohybujú priamo v danom prostredí. Ako som nedávno spomenul, použijúc myšlienku nášho Otca, keď počítame, začíname od jedna a až potom pokračujeme ďalej... Osobný apoštolát každého z nás je veľmi účinný v tom prostredí, kde sa obvykle odvíja náš obyčajný život. Preto je vhodné, aby sme sa v spytovaní svedomia pristavili pri otázke, ako sme vedeli pomôcť dušiam, aby sa priblížili k Bohu: aké modlitby, sebazápory, koľko hodín dobre vykonanej práce sme obetovali, aké konverzácie sme viedli – osobné, prostredníctvom korešpondencie, využívajúc pritom všetky prostriedky, ktoré máme k dispozícii – s priateľmi, kolegami, známymi. A hovorme o tomto sväťom záujme v našom duchovnom vedení, aby nám pomohli a boli sme povzbudení v apoštoláte, ktorý je povinnosťou každého kresťana.

Len niekoľko dní po sviatku Zjavenia Pána slávime udalosť jeho krstu. Ak Mesiášovo zjavenie sa Mudrcom predznamenovalo všeobecný spasiteľský Boží zámer, tak pri krste v Jordáne sa tento už začína naplňať. Podľa vysvetlenia cirkevných otcov, «Spasiteľ, tajomstvom svojho krstu posvätil vody všetkých prameňov.» [13] Od tejto chvíle krstná voda, premenená na nástroj a znamenie posvätenia, a s účinnosťou, akú jej prepožičiava vzývanie Najsvätejšej Trojice, má v sebe moc zmyť všetky hriechy.

Zjavenie Pána je tajomstvo, ktoré v sebe nesie mnoho aspektov. Liturgia si pripomína len Kristovo zjavenie sa Mudrcom, či pri svojom krste v Jordáne, ale aj udalosť v Káne Galilejskej, keď premieňa vodu na víno. V tomto roku, v evanjeliu druhej nedele cezročného obdobia, vystupuje do popredia postava Ježišovej Matky. [14] Svojím

príhovorom v prospech ľudí Mária istým spôsobom Ježiša „núti“, aby urýchlil „hodinu“ svojho prejavenia sa ako Mesiáša, podporiac tak vieru prvých učeníkov. Obráťme sa na ňu, aby prebudila aj našu vieru, tvárou v tvár apoštolským výzvam – nádherným výzvam! – ktorým my kresťania čelíme.

Vypočujme si radu nášho Otca: **Ak je naša viera slabá, obráťme sa na Máriu. Vďaka zázraku na svadbe v Káne, ktorý Kristus vykonal na prosbu svojej Matky, jeho učeníci uverili v neho. (Jn 2, 11).** Naša Matka sa neustále u svojho Syna prihovára, aby nás vyslyšal a aby sa nám ukazoval, spôsobom, že môžeme vyznať: Ty si Syn Boží.

– Daj mi, Ježišu, takú vieru, po akej naozaj túžim! Matka moja a Pani moja, Najsvätejšia Panna Mária, daj, aby som veril! [15]

O niekoľko dní budeme opäť sláviť ďalšie výročie narodenia svätého Josemaríu. Z ľudského pohľadu je len prirodzené, že sa mu budeme snažiť venovať nejakú pozornosť; a aký dar by bol lepší než túžba rásť v našej apoštolskej horlivosti konkrétnymi činmi, čo dokážu náš hlad po spáse duší, ktorý sám Kristus zapálil v našom srdci? A neskôr, v polovici januára, nám tradičná oktáva modlitieb za jednotu kresťanov poskytne novú príležitosť prosiť Ducha Svätého o to, aby ekumenické úsilie Svätého Otca Benedikta XVI. – a s ním všetkých kresťanov – priniesli želané plody.

Vďakabohu incident, ktorý sa Svätému Otcovi prihodil na Štedrý deň, nemal vážne následky. Z pohľadu viery musíme túto udalosť vnímať ako výzvu Prozreteľnosti, aby sa naša modlitba za pápeža stala vytrvalejšou a intenzívnejšou. darovať

Moje úmysly sú aj naďalej veľmi početné. Budme všetci v tomto práve sa začínajúcom roku veľmi úzko spojení, v jednote modlitieb a úmyslov, aby nám Pán na príhovor svojej Presvätej Matky udelil všetko, o čo ho prosíme.

Pred niekoľkými dňami som vďaka rôznym dôvodom mohol navštíviť Švajčiarsko. Ako vždy, cestoval som spojený s vami všetkými. Mal som možnosť modliť sa v Einsiedelne, mariánskom pútnickom mieste, ktoré mnohokrát navštívil svätý Josemaría a takisto aj náš milovaný don Álvaro. K nohám Panny Márie som vrúcne položil váš život, aby sme ho naozaj chceli a vedeli premeniť na Opus Dei, ponúkajúc ho Bohu s neprestávajúcou úprimnosťou.

So všetkou láskou vás žehná,

váš Otec + Javier

Rím, 1. januára 2010

[1] Sv. Josemaría, *Boží priatel*ia , č. 276.

[2] Tamže.

[3] *Mt* 2, 5.

[4] *Lk* 2, 10.

[5] *Iz* 60, 1-6.

[6] Sv. Lev Veľký, *Homílie o narodení* 3, 5 (PL 54, 244).

[7] Tamže.

[8] Benedikt XVI., Homília na Slávnosť Zjavenia Pána, 6-I-2007.

[9] Tamže.

[10] *Mt* 2, 2.

[11] Benedikt XVI., Homília na Slávnosť Zjavenia Pána, 6-I-2007.

[12] Sv. Josemaría, *Ísť s Kristom* , č. 33.

[13] Sv. Maxim Turínsky, *Homília* 13 A, 3 (CCL 23, 46).

[14] Porov. Rímsky misál, Druhá nedeľa v období cez rok, (C), Evanjelium (*Jn* 2, 1-11).

[15] Sv. Josemaría, *Svätý ruženec* , Komentár k druhému tajomstvu svetla.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-prelata-januar-2010/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-prelata-januar-2010/)
(23.02.2026)